Rome vestigt het visioen - Nummer vijftien

De laatste beproeving: ontwaken tot de profetische strijd rond het beeld van het beest

Jeff Pippenger
2024-09-03

Wij bevinden ons nu in de beproevingsperiode van het beeld van het beest, en de eerste profetische controverse in de geschiedenis van het adventisme wordt thans herhaald. In juli 2023 daalde Michaël, de aartsengel, neer om Ezechiëls dode, dorre beenderen te wekken, die gedood op de straat lagen van die grote stad Sodom en Egypte. Daar, in hoofdstuk elf van Openbaring, worden zij uit hun doodsslaap opgewekt door de mededeling van de Geest. In hoofdstuk zevenendertig van Ezechiël wordt de boodschap van de vier winden aangeduid als de boodschap die de dode, dorre beenderen, die worden geïdentificeerd als het gehele huis van Israël, verandert in het leger van de Heere. De profeet Daniël vertegenwoordigt de twee gedode getuigen van Johannes, en hij vertegenwoordigt ook hen die zich bevinden in het dal van de dode, dorre beenderen, evenals de wijze maagden in de gelijkenis.

Toen de Millerieten de gelijkenis vervulden, erkenden zij dat hun ervaring in de gelijkenis werd voorgesteld. De honderd vierenveertigduizend zullen eveneens moeten erkennen dat zij zich in de vertoeftijd hebben bevonden. Zoals Daniël in hoofdstuk negen zullen zij moeten erkennen dat zij verstrooid zijn geweest in het land van de vijanden, zoals voorgesteld door de zeven tijden van Leviticus zesentwintig, en tevens Nebukadnezars verborgen beeld van de beesten begrijpen.

In elk van deze regels wordt een profetische beproeving uit Gods woord voorgesteld. De twee getuigen, dood op de straat, worden vervuld met de Geest wanneer zij worden opgewekt. Ezechiëls dode beenderen moesten een profetische boodschap horen. Daniël had de geschriften van Mozes en Jeremia bestudeerd toen hij werd gewekt tot het besef van zijn verstrooide toestand. In hoofdstuk twee werden Daniël en de drie waardigen metaforisch gewekt tot het feit dat zij onder een doodsvonnis waren geplaatst, en vervolgens redde het profetische licht, dat verborgen was geweest en daarna ontzegeld werd, Daniël en zijn drie vrienden. De maagden van de gelijkenis worden te middernacht gewekt door een „roep”. De Millerieten werden gewekt toen Christus Zijn hand van de figuren op de kaart wegnam. In alle zes getuigen is het een profetische boodschap die de doden of slapenden wekt. Vervolgens brengt zij een beproeving voort waarbij aan het einde van het beproevingsproces twee klassen openbaar worden.

Op grond van deze regels staat vast dat, wanneer de honderd vierenveertigduizend in de laatste dagen worden opgewekt, dit de boodschap is van Ezechiël over de vier winden en van Mozes’ zevenvoudige verstrooiing in Leviticus zesentwintig. Het is de boodschap van de opstanding die door Michaël, de aartsengel, wordt gebracht. Het is de boodschap van Nebukadnezars geheime droom van het beeld van beesten.

De maagden worden beproefd op grond van de vraag of zij olie hebben, hetgeen wordt aangeduid als „de boodschappen van Gods Geest”. De Millerieten werden gewekt toen zij beseften dat zij in Gods profetisch woord werden geïdentificeerd, en ook toen zij hetzelfde bewijsmateriaal zagen dat hen er aanvankelijk toe had gebracht 1843 te voorspellen, in werkelijkheid 22 oktober 1844 aanwees. Op grond van deze lijnen wordt vastgesteld dat, wanneer de honderd vierenveertigduizend in de laatste dagen worden gewekt, zij zullen worden gewekt tot een profetische beproevingsboodschap die twee klassen aanbidders voortbrengt.

Al deze lijnen vinden hun volmaakte en uiteindelijke vervulling in de periode van profetische beproeving die wordt voorgesteld door de vorming van het beeld aan en van het beest. Die beproeving is voltooid wanneer de genadetijd voor de maagden wordt gesloten bij de zondagswet. Daarom wordt het beproevingsproces van het beeld van het beest, dat herhaaldelijk wordt voorgesteld als een beproeving die openbaart wie de boodschap hebben begrepen die werd ontzegeld, door al deze profetische lijnen weergegeven. In Daniël twaalf doorlopen de wijzen die de toename van kennis begrijpen een drievoudig beproevingsproces, voorgesteld als gereinigd, wit gemaakt en beproefd worden. Die drie stappen zijn de stappen van overtuiging die door de Heilige Geest worden teweeggebracht, namelijk een overtuiging van zonde, gerechtigheid en oordeel. Die drie stappen zijn de voorhof, het heilige en het Allerheiligste. Die drie stappen worden ook voorgesteld in de drie engelen van Openbaring veertien, evenals in de ervaring van Daniël en de drie waardigen in hoofdstuk één. Daar doorstonden zij eerst een beproeving met betrekking tot het voedsel, vervolgens een visuele beproeving, en ten slotte doorstonden zij de derde beproeving die door de koning van het noorden werd opgelegd — voorgesteld door Nebukadnezar.

> Wat nu deze vier jongelingen betreft, God gaf hun kennis en bekwaamheid in alle geleerdheid en wijsheid; en Daniël had inzicht in alle gezichten en dromen. En aan het einde van de dagen waarvan de koning had gezegd dat men hen zou binnenbrengen, bracht de overste der hovelingen hen voor Nebukadnezar. En de koning sprak met hen; en onder hen allen werd niemand gevonden als Daniël, Hananja, Misaël en Azarja; daarom stonden zij voor de koning. En in alle zaken van wijsheid en verstand waarnaar de koning hun vroeg, bevond hij hen tienmaal beter dan al de tovenaars en sterrenwichelaars die in zijn gehele rijk waren. Daniël 1:17–20.

De laatste van drie beproevingen voor Daniël en de drie waardigen was een beproeving die door Nebukadnezar werd uitgevoerd; daarmee is zij een type van de laatste profetische beproeving waarvan Daniël en de drie waardigen een voorafschaduwing zijn, en die Babylon betreft, want Nebukadnezar was de koning, hetgeen in Jesaja hoofdstuk zeven, verzen acht en negen, een koning, een hoofdstad van een natie en een „hoofd” vaststelt als onderling verwisselbare symbolen. Het „hoofd” stelt het hoofd van het Moderne Babylon in de laatste dagen voor. Dat „hoofd” in de laatste dagen is de hoer van Openbaring zeventien, die op haar voorhoofd geschreven heeft: „VERBORGENHEID, HET GROTE BABYLON, DE MOEDER VAN DE HOERERIJEN EN VAN DE GRUWELEN DER AARDE.”

De laatste profetische beproeving van de honderdvierenvierenveertigduizend houdt verband met een juist of onjuist begrip van het „hoofd” van het moderne Babylon in de laatste dagen. Hun

laatste beproeving omvat ook het inzicht dat het moderne Babylon en het moderne Rome onderling verwisselbare symbolen zijn, en daarom is het „hoofd” van het moderne Babylon in beide lijnen hetzelfde „hoofd”, want het zijn onderling verwisselbare symbolen.

> „De wereld is vervuld van storm, oorlog en tweedracht. Toch zullen de mensen zich onder één hoofd — de pauselijke macht — verenigen om God te weerstaan in de persoon van Zijn getuigen.” Testimonies, deel 7, 182.

Daniël en de drie waardigen illustreren dat de laatste profetische beproeving, want het is altijd een beproeving aangaande profetie, een beproeving is met betrekking tot het onderwerp Rome, want het hoofd in de laatste dagen is de pauselijke macht, die wordt voorgesteld door Nebukadnezar, het eerste hoofd van Babylon, die persoonlijk Daniël en de drie waardigen op de proef stelde. De controverse die door Daniël en de drie waardigen wordt getypeerd, wordt ook voorafgeschaduwd door de eerste controverse in de fundamentele geschiedenis van het adventisme, zoals weergegeven op de kaart van 1843, die door de hand van de Heere werd geleid en niet veranderd mocht worden. De controverse die op de kaart van 1843 wordt weergegeven, was gebaseerd op de identificatie van Antiochus Epiphanes of het heidense Rome als de macht die het gezicht in vers veertien van Daniël hoofdstuk elf bevestigde.

In de geschiedenis van de laatste dagen zullen de honderd vierenveertigduizend beproefd worden op hun profetisch inzicht. Profetisch inzicht wordt vastgesteld door de verschillende profetische lijnen die de laatste beproeving als van profetische aard bevestigen. De beproeving zal geleidelijk voortschrijden en haar voltooiing bereiken met de openbaring van twee klassen aanbidders.

Zoals voorgesteld in Daniël hoofdstuk twaalf, begint de beproeving wanneer nieuw profetisch licht wordt ontzegeld, en de eerste toets is dan of men de boodschap zal eten of de boodschap zal verwerpen. Die toets wordt door Daniël voorgesteld als „gelouterd”, en de volgende toets noemde Daniël „wit gemaakt”, en het proces eindigde bij de derde en laatste toets, voorgesteld als „beproefd”. De derde en laatste toets is waar de twee klassen worden „beproefd”, en daar openbaren zij of zij olie hebben, of niet.

Daniël hoofdstuk één duidt rechtstreeks de laatste beproeving aan, en daarom wijst Daniël op de beproeving die wordt voorgesteld als „de vorming van het beeld van het beest”, hetgeen de „beproeving is die Gods volk moet doorstaan”, zowel vóór „zij verzegeld worden” alsook vóór „de genadetijd sluit” bij de spoedig komende zondagswet.

De toets van hoe het beeld van het beest wordt gevormd, omvat de profetische toets van het begrijpen van de profetische structuur van de drievoudige unie. De draak, het beest en de valse profeet bezitten een specifieke profetische structuur die is gegrondvest op een menigte van profetische getuigen. Te begrijpen hoe de drievoudige unie in de laatste dagen samenkomt als één enkele profetische macht, is te begrijpen hoe het beeld van het beest wordt gevormd.

Een eenvoudige, maar complexe illustratie van het belang om te begrijpen hoe het beeld van het beest in de laatste dagen wordt gevormd, is Paulus’ getuigenis over de mens der zonde in het tweede hoofdstuk van Tweede Thessalonicenzen. Paulus behandelt de profetische verhouding

tussen heidens Rome en pauselijk Rome, en wanneer hij dat doet, geeft hij te kennen dat „de profetische verhouding tussen heidens Rome en pauselijk Rome” een onderwerp is dat twee klassen van aanbidders openbaart.

Eén groep heeft de waarheid lief van „de profetische verhouding tussen het heidense Rome en het pauselijke Rome”, en een andere groep heeft die waarheid niet lief en ontvangt daarom een krachtige dwaling. De profetische verhouding tussen het heidense Rome en het pauselijke Rome die Paulus heeft uiteengezet, is slechts één van vele profetische passages die de verhouding tussen die twee machten voorstellen, en ook de verhouding van die twee machten tot de Verenigde Staten.

Heidens Rome is de draak, pauselijk Rome is het beest en de Verenigde Staten zijn de valse profeet. Achab is de drakenkoning van tien koningen, die gehuwd is met Izebel, de hoer, die heerschappij voert over een tweevoudige groep valse profeten. De mannelijke profeten waren de profeten van Baäl, en de priesters van het gewijde bos vertegenwoordigden de vrouwelijke godin Astoret. Samen vormen zij het zinnebeeld van de valse profeet van de laatste dagen, die een beeld van het beest opricht, zoals voorgesteld door de vrouwelijke priesters en de mannelijke profeten.

De draak is Achab, die een symbool is van de tien koningen van Openbaring zeventien, en het zevende koninkrijk is van acht koninkrijken. Het zesde koninkrijk zijn de Verenigde Staten, de valse profeten van Izebel; het zevende koninkrijk zijn de tien koningen, de Verenigde Naties, de macht van de draak, en het achtste koninkrijk, dat uit de zeven is, is het vijfde koninkrijk dat een dodelijke wond ontving, dat wordt opgewekt als het achtste en laatste koninkrijk, namelijk het beest, waaraan en waarvan de Verenigde Staten en daarna de gehele wereld een beeld maken.

Daniël hoofdstuk één duidt op een laatste profetische toets waarbij het begrijpen van Rome zoals het in Gods Woord wordt voorgesteld, betrokken is. Tweede Thessalonicenzen duidt erop dat de laatste profetische toets licht omvat aangaande de structuur van het Moderne Rome, zoals voorgesteld door de profetische en politieke verhouding tussen het heidense en het pauselijke Rome.

Daniël hoofdstuk twee illustreert dat er een geheim is dat in de laatste dagen wordt ontsloten en dat de honderd vierenveertigduizend beproeft, want Daniël en de drie getrouwen in hoofdstuk twee vertegenwoordigen Gods volk van de laatste dagen. Het profetische geheim dat wordt ontsloten en hen derhalve beproeft, is Nebukadnezars geheime droom van het beeld van de beesten; daarmee wordt dus de laatste beproeving voor de honderd vierenveertigduizend voorgesteld, die, zoals Zuster White optekende, „de vorming van het beeld van het beest” is.

De beproeving die wordt uitgebeeld in het tweede hoofdstuk van Daniël, staat onder de dreiging van de dood. Als een illustratie van de laatste dagen bevestigt zij wat Paulus leerde toen hij de krachtige dwaling aanwees die over hen komt die de waarheid niet liefhebben. In de geschiedenis van Daniël redde zijn inzicht de wijzen van Babylon, maar na de laatste beproeving van de laatste dagen is er geen genadetijd meer.

Elke lijn van het geschil over Rome als symbool die wij hebben geïdentificeerd, levert rechtstreeks getuigenis van het geschil dat thans gaande is. Terwijl de beweging voor zondagwetgeving zich nu

in de duisternis voortbeweegt, wijst Gods profetische woord haar nadering aan, hoewel er zeer weinig zielen kinderen van de dag zijn, en zij die geen kinderen van de dag zijn, zich daarom niet bewust zijn dat het zand van de genadetijd snel wegtikt. Dit geschiedt binnen de context die door zuster White is aangeduid, waar de laatste bewegingen snelle zullen zijn. In juli 2023 daalde Michaël neer om Zijn machtige leger op de been te brengen, maar om deel uit te maken van dat leger moet eerst een profetisch werk volbracht worden, en het wordt volbracht in de politieke omgeving waar het beeld van het beest wordt gevormd.

Het profetische werk dat volbracht moet worden, omvat een erkenning van de vorming van het beeld van het beest. De student van de profetie moet aan de hand van de gebeurtenissen die zich in de huidige geschiedenis voltrekken, onderkennen dat de religieuze en politieke factoren die in de Verenigde Staten het beeld van het beest voortbrengen, reeds in werking zijn. De student moet ook onderkennen hoe het beeld van het beest profetisch wordt gevormd, zoals uiteengezet in Gods Woord. Hij moet tevens onderkennen dat, terwijl het beeld van het beest in de Verenigde Staten wordt gevormd, het beeld van God wordt gevormd in de honderdvierenveertigduizend. Hij moet de parallel begrijpen tussen de geschiedenis van de laatste dagen en die van de Millerieten tijdens de ontwikkeling van de boodschap van de Middernachtsroep in hun geschiedenis, toen hun de ogen werden geopend voor het feit dat zij zich in de vertoeftijd van de gelijkenis bevonden, en dat zij daarom zelf de maagden zijn. Alle drie deze elementen maken deel uit van de profetische beproeving die in juli 2023 begon zich te ontvouwen.

„Regel op regel”: elke controverse over Rome die in de adventgeschiedenis is opgekomen, was heilige geschiedenis die in de laatste dagen wordt herhaald. De uiteindelijke controverse over Rome is het rechtstreekse gevolg van de weigering van Gods volk om te ontwaken bij de boodschap die in juli 2023 kwam.

> „God zal Zijn volk opwekken; indien andere middelen falen, zullen dwaalleren onder hen binnendringen, die hen zullen ziften, waarbij het kaf van de tarwe wordt gescheiden. De Heer roept allen die Zijn woord geloven op om uit de slaap te ontwaken. Kostbaar licht is gekomen, passend voor deze tijd. Het is Bijbelse waarheid, die de gevaren toont die ons rechtstreeks bedreigen. Dit licht behoort ons te leiden tot een ijverige studie van de Schriften en een uiterst kritische toetsing van de standpunten die wij innemen. God wil dat alle aspecten en stellingen van de waarheid grondig en volhardend worden onderzocht, met gebed en vasten. Gelovigen mogen niet rusten in veronderstellingen en vaag omlijnde denkbeelden over wat waarheid uitmaakt. Hun geloof moet stevig gegrond zijn op het woord van God, opdat zij, wanneer de tijd van beproeving zal komen en zij voor raden worden gebracht om rekenschap af te leggen van hun geloof, in staat zullen zijn een reden te geven van de hoop die in hen is, met zachtmoedigheid en vreze.
>
> „Zet aan, zet aan, zet aan. De onderwerpen die wij aan de wereld voorhouden, moeten voor ons een levende werkelijkheid zijn. Het is van belang dat wij bij het verdedigen van de leerstellingen die wij als fundamentele geloofsartikelen beschouwen, ons er nooit toe laten verleiden argumenten te gebruiken die niet volkomen deugdelijk zijn. Deze kunnen ertoe dienen een tegenstander het zwijgen op te leggen, maar zij eren de waarheid niet. Wij behoren

> deugdelijke argumenten naar voren te brengen, die niet alleen onze tegenstanders het zwijgen zullen opleggen, maar ook de nauwkeurigste en indringendste toetsing zullen doorstaan. Bij hen die zich als debaters hebben geoefend, bestaat groot gevaar dat zij het Woord van God niet met billijkheid zullen hanteren. Wanneer wij een tegenstander tegemoet treden, behoort het ons ernstige streven te zijn de onderwerpen zó voor te stellen dat in zijn geest overtuiging wordt gewekt, in plaats van er slechts op uit te zijn de gelovige vertrouwen te geven.
>
> "Hoe groot de intellectuele vooruitgang van de mens ook moge zijn, laat hem geen ogenblik denken dat er geen behoefte bestaat aan een grondig en voortdurend onderzoeken van de Schriften om groter licht te verkrijgen. Als volk zijn wij individueel geroepen om studenten van de profetie te zijn. Wij moeten met ernst waken, opdat wij elke lichtstraal mogen onderscheiden die God ons zal aanbieden. Wij moeten de eerste glans van de waarheid opvangen; en door biddende studie kan helderder licht worden verkregen, dat aan anderen kan worden voorgehouden." Testimonies, deel 5, 708.

De protestanten uit Millers tijd weigerden zich te laten leiden door de regels van de grammatica en kozen ervoor het woord „ook" in vers veertien te negeren, dat grammaticaal bepaalt dat „de rovers van uw volk" een nieuwe macht vertegenwoordigden die werd ingevoerd in de gang der gebeurtenissen die in de verzen waarvan vers veertien deel uitmaakt, werden voorgesteld. Uriah Smith deed precies hetzelfde toen hij het grammaticale bewijs negeerde dat aantoont dat de koning van het noorden in vers zesendertig en later in vers veertig dezelfde koning van het noorden moest zijn die sinds vers eenendertig het onderwerp was.

Tegenwoordig gebruiken degenen die leren dat de Verenigde Staten de „rovers" zijn, een passage van Zuster White waarin de pauselijke macht en de Verenigde Staten worden aangeduid als de twee voornaamste vervolgende machten van de laatste dagen, en verdraaien zij de grammatica om te betogen dat de verwijzing naar de „oude wereld", die Zuster White gebruikt om Europa aan te duiden, in werkelijkheid de geschiedenis van het verleden voorstelt. De grammatica in de passage bewijst dat dit een onjuiste veronderstelling is, en de wijze waarop Zuster White in de passage „oude wereld" gebruikt, stemt overeen met de wijze waarop zij die uitdrukking elders in haar geschriften gebruikt. Wanneer zij dat doet, is zij tevens in overeenstemming met historici die de uitdrukking „oude wereld" gebruiken in relatie tot de „nieuwe wereld" om een onderscheid te maken tussen Europa en de Amerika's.

> „Het romanisme in de Oude Wereld en het afvallige protestantisme in de Nieuwe zullen een soortgelijke koers volgen jegens hen die al de goddelijke voorschriften eren." The Great Controversy, 615.

Grammaticaal duidt de uitdrukking „zullen vervolgen" erop dat beide machten die door de „oude wereld" en de „nieuwe" worden voorgesteld, beide de vervolging van Gods volk in de laatste dagen „voortzetten", en het is grammaticaal onjuist te beweren dat deze zin naar de „oude wereld" als verleden geschiedenis verwijst, en naar de „nieuwe" als de laatste dagen. „Regel op regel" onderrichten al de oude geschilpunten van Rome de student der profetie aangaande de laatste dagen, dat, wanneer zij worden opgewekt, de beproeving van het beeld van het beest een situatie zal omvatten waarin de juiste identificatie van de rovers van uw volk geopenbaard wordt. Het

juiste begrip van de „rovers” wordt uiteengezet op de pionierskaart van 1843, en is daarom een fundamentele waarheid, die door het gezag van de Geest der Profetie werd bevestigd. Dit duidt erop dat wanneer de studenten der profetie ontwaken tot hun laatste beproeving, het onderwerp van de „rovers” tevens de laatste aanval op de fundamentele waarheden en op de Geest der Profetie zal vertegenwoordigen.

Wij zullen deze gedachten in het volgende artikel voortzetten.